

[Mølgaard]

vens tekst, og det vil ministeren altså nu gøre noget ved, men i den forkerte retning.

Realiteten er jo, at der er blevet politiseret meget i radiatoradet indtil dato, men andet og mere end en diskussionsklub har det jo i de alvorlige ting ikke været, fordi afgørelserne blev truffet et andet sted – i forretningsudvalget. Bag de nedtrukne gardiner, hvor knap så mange var til stede, var forbrødringens stemning lidt lettere at opnå. Det var lidt lettere dér at handle med sendetider, embeder m. v. Nu vil man yderligere styrke denne lukkede forsamlings kompetence og yderligere bremse for adgangen til denne forsamling med ministerens forslag.

Jeg må advare på det indstændigste imod dette forslag, imod en sådan sammensætning af radiatoradet, som der er lagt op til, og navnlig med en sådan sammensætning og med en sådan kompetencefordeling for forretningsudvalgets vedkommende. Det vil skabe tam radio. Jeg er fuldstændig enig med hr. Albertsen, som tidligere talte om, at vi jo desværre har været udsat for reaktionære mørkemænd, men jeg mener, at det værste, der er sket i så henseende, er det, der er sket bag de nedrullede gardiner. Dér har mørket virkelig sænket sig.

Jeg mener, at vi bør have åbne døre og bør have størst mulig alsidighed i sammensætningen, og at det er lytterne og seerne, der bør have lejlighed til at afgøre, hvad alsidigheden vil indebære, idet de hver især ud fra deres programpolitiske synspunkter får en direkte indflydelse. Men skal det endelig være, må man dog sige, at den nuværende radiolov giver noget større afbalancering, end der er lagt op til med ministerens forslag til ændret radiolov.

I bemærkningerne til vort eget radioforslag forstod jeg at ministeren havde konstateret, at det ikke var nogen ny tanke, og det skal jeg helt medgive ministeren – den er temmelig gammel denne tanke – men det er ministerens egne tanker vel sådan set også, men der er den forskel på ministerens tanker og vores, som altså begge ikke er ganske nye, at vores er gode tanker, men det vil ministeren jo nok hævde med modsat rettet fortegn om sit forslag; men fordi en tanke er tænkt før, men ikke realiseret, kunne den jo godt indebære noget rigtigt. Dér må jeg til fru Grethe Fenger Møller sige, at det ville i hvert tilfælde være en nydannelse, det, der skabtes

med vort forslag, og det synes jeg der er brug for på dette område. Jeg tror heller ikke, at fru Grethe Fenger Møller kan give mig uret i det.

Hr. Hans Hækkerup fandt, at vort forslag var overflødiggjort af regeringens forslag. Nu er det jo altså sådan, at vort lovforslag er nummereret L 110 og regeringens L 124, men jeg skal lade være med at insinuere, at vores kunne erstatte regeringens, for regeringen har andre intentioner, men jeg vil da meget henstille, at regeringen kigger nøje på nogle af intentionerne i vort forslag og prøver at samle nogle gode ting op fra det, når vi nu kommer til udvalgsbehandlingen.

Hr. Hans Hækkerup fandt vores forslag udemokratisk, fordi det var urimeligt, at de, der ikke havde radio og tv, ikke øvede medindflydelse. Dér ville jeg godt anbefale hr. Hans Hækkerup, at han måske taler lidt med den socialdemokratiske gruppes næstformand om, hvad det egentlig er for noget, vi lægger op til. Man kalder det i gængs dansk tale i dag forbrugerdemokrati. Det forstår jeg der er en vis betænkelighed over for fra hr. Hans Hækkerups side; han mener ikke, at det er rigtigt demokrati. Men det kan vel ikke være urimeligt, at det er dem, som sagen vedrører, der har lejlighed til at øve den direkte indflydelse på netop deres anliggender. De mennesker, der hverken har radio eller tv, har jo ærlig talt ikke de helt store interesser i, hvad der kommer i disse kasser.

Hr. Melchior's støtte til ankenævnsinstansen og fremhævelse af det vigtige i, at ankenævnsinstansen bliver fuldstændig uafhængig af politiske instanser, vil jeg gerne takke for, ligesom jeg vil takke for støtten til tanken om direkte valg. At folketinget også skulle vælge nogle ved siden af, er jeg jo altså ikke enig med hr. Melchior i, men jeg ser det dog som en imødekommmenhed, at han finder, at der bør etableres direkte valg ved siden af, at folketinget udpeger nogle.

Jeg vil også gerne takke hr. Ole Henriksen for SF's tilslutning til det direkte lyttervalg.

Til fru Tove Jørgensen vil jeg sige, hvad angår ængstelsen for kommercielle interesser, at det nok var værd at overveje for fru Tove Jørgensen, om man er helt tvunget til at bøje sig, fordi der er kommercielle interesser på et eller andet område. Det sker jo også, at man kan opnå noget ved at sætte folkemagt bag.